Lietas Nr. 11310015615
Lietas arhīva Nr. K24-0177-16/2

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Ogrē 2016.gada 24.oktobrī

Ogres rajona tiesas
tiesnese Zeltīte Kusiņa,
piedaloties prokurorei **Ilonai Rudovskai**
un aizstāvei **Inesei Šultei,**
izskatīja atklātā tiesas sēdē 2016.gada 24.oktobrī krimināllietu, kurā

/pers. A/, personas kods /personas kods/,
apsūdzēts Krimināllikuma 253.[1]panta trešajā daļā un 233.panta otrajā daļā paredzētu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā.

Tiesa konstatēja

/pers. A/ realizācijas nolūkā neatļauti iegādājās un glabāja psihotropo vielu lielā apmērā un narkotisko vielu, kā arī neatļauti realizēja psihotropo vielu šādos apstākļos:

pirmstiesas kriminālprocesā precīzāk nenoskaidrotā laikā, bet ne vēlāk kā **2015.gada 27.februārī,** no izmeklēšanā nenoskaidrotas personas realizācijas nolūkā /pers. A/ iegādājās un glabāja pie sevis savā dzīvesvietā: /adrese A/ 1,8125 gramus baltas krāsas pulverveida vielas, kas realizācijas nolūkam bija safasēta daļās polimēra materiāla maisiņos ar aizspiežamu salmiņveida aizdari attiecīgi 0,9124 grami un 0,9001 grams, kas pēc kopējā svara satur 0,3444 gramus narkotiskās vielas – kokaīna, un 10,9326 gramus baltas krāsas pulverveida vielas, kas realizācijas nolūkam bija safasēta daļās polimēra materiāla maisiņos ar aizspiežamu salmiņveida aizdari attiecīgi 0,9706; 0,9718; 1,0101; 0,9938; 1,0021; 1,0034; 0,5019; 0,9644; 1,0213; 0,9977; 1,0490; 0,2947 grami, bet 0,1518 grami atradās melnas krāsas koka kastītē, kas pēc kopējā svara satur 2,8298 gramus, tas ir, lielā apmērā psihotropo vielu – metamfetamīnu.

Saskaņā ar likumu „Par Krimināllikuma spēkā stāšanās un piemērošanas kārtību" metamfetamīns ir iekļauts vielu grupā „Amfetamīni" – Latvijā kontrolējamo narkotisko vielu, psihotropo vielu un prekursoru I saraksta 8.5.apakšpunkta *(aprakstam atbilstošās psihotropās vielas)* viela Nr.3 *(apmērs, līdz kuram šīs vielas daudzumi atzīstami par nelieliem ir 0,02 grami, bet apmērs, no kura daudzumi atzīstami par lieliem, ir 2 grami)*.

Kokaīns ir iekļauts Latvijā kontrolējamo narkotisko vielu, psihotropo vielu un prekursoru II sarakstā viela Nr.52 *(apmērs, līdz kuram šīs vielas daudzumi atzīstami par nelieliem ir 0,01 grams, bet apmērs, no kura daudzumi atzīstami par lieliem, ir 5 grami)*.

Turpinot ītenot savu noziedzīgo nodomu – realizēt narkotiskās vielas citām personām, /pers. A/ sarunāja telefoniski ar speciālā izmeklēšanas eksperimentā iesaistītu personu satikšanās vietu un 2015.gada 27.februārī ap plkst.21.25 Ogres novadā, Ķeipenes pagastā, uz autoceļa Rīga-Ērgļi (P4) autobusu pieturā „Vatrāne" daļu no realizācijas nolūkā neatļauti iegādātajām un glabātajām psihotropajām vielām neatļauti realizēja speciālā izmeklēšanas eksperimentā iesaistītajai personai, proti, pārdeva par 30 EUR divus iepakojumus, kuros safasēti 0,9706 un 0,9718 grami gaišas krāsas pulverveida vielas, ar kopējo svaru 1,9424 grami, kas satur 0,5827 gramus metamfetamīna (Latvijā kontrolējamo narkotisko vielu, psihotropo vielu un prekursoru I saraksts).

Ar tādām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 253.[1]panta trešajā daļā.

Turklāt /pers. A/ iegādājās un glabāja šaujamieroča munīciju bez attiecīgas atļaujas šādos apstākļos:

pirmstiesas kriminālprocesā precīzi nenoskaidrotā laikā, bet ne vēlāk kā 2015.gada 27.februārī no izmeklēšanā nenoskaidrotas personas /pers. A/ bez attiecīgas atļaujas iegādājās un glabāja savā dzīvesvietā: /adrese A/ šaujamieroča munīciju: 28 gab. rūpnieciski ražotas un 35 gab. pašrocīgi lādētas 7,92x57 Mauser (8x57JS) kalibra šauteņu patronas, kas ir vītņstobru šaujamieroču munīcija; 2 gab. rūpnieciski ražotas 12.kalibra medību bises patronas, kas ir gludstobra šaujamieroču munīcija; vienu pašrocīgi lādētu 16.kalibra medību bises patronu, kas ir gludstobra šaujamieroču munīcija; vienu rūpnieciski ražotu 9x18 Makarov kalibra pistoles patronu, kas ir vītņstobra šaujamieroču munīcija.

Ar tādām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 233.panta otrajā daļā.

Tiesas izmeklēšanā **apsūdzētais /pers. A/** sevi par vainīgu **atzina pilnīgi** izvirzītajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 253.[1]panta trešās daļas un 233.panta otrās daļas, t.i., atzina apsūdzībā norādītos faktiskos apstākļus un juridisko kvalifikāciju.

/pers. A/ izdarīto nožēloja, lūdza un piekrita neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā, pilnībā apzinādamies pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas, ka spriedums ir pārsūdzams tikai daļā par tiesas piespriesto sodu, kompensāciju vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem, kas viņam tiesas izmeklēšanā izskaidrots.

Ņemot vērā apsūdzētā /pers. A/ attieksmi pret izvirzīto apsūdzību un izvērtējot aizstāves I.Šultes un prokurores I.Rudovskas iztiesāšanā izteiktos viedokļus, ka pierādījumu pārbaudi var neveikt, **saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta pirmās daļas nosacījumiem** tiesa nolēma neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā, jo apsūdzētais pilnīgi atzīst sevi par vainīgu izvirzītajā apsūdzībā. Tiesai, kas ir iepazinusies ar lietas materiāliem un ir tos pārbaudījusi, nav šaubu par apsūdzētā /pers. A/ vainīgumu izvirzītās apsūdzības apjomā pēc Krimināllikuma 253.[1]panta trešās daļas un 233.panta otrās daļas, apsūdzētais piekrīt pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā, apzinādamies izskaidroto procesuālo būtību un sekas.

Apsūdzētā /pers. A/ **vainīgumu** izvirzītajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 253.[1]panta trešās daļas un 233.panta otrās daļas **tiesa atzīst par pilnībā pierādītu,** un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527.panta trešo daļu pierādījumu analīze un uzskaitījums spriedumā netiek norādīts.

Pirmstiesas procesā doto juridisko vērtējumu apsūdzētā /pers. A/ izdarītajām darbībām, kvalificējot tās pēc Krimināllikuma 253.[1]panta trešās daļas un 233.panta otrās daļas, **tiesa atzīst par pareizu juridisko kvalifikāciju.**

Apsūdzības faktiskie apstākļi, kurus pilnībā atzīst apsūdzētais, un tiesa atzīst apsūdzētā vainīgumu pēc lietas materiālu pārbaudes izvirzītajā apsūdzībā par pilnībā pierādītu, atbilst Krimināllikuma 253.[1]panta trešās daļas un 233.panta otrās daļas dispozīcijā norādīto noziedzīgo nodarījumu sastāvu veidojošo pazīmju nepieciešamajam un pietiekamajam kopumam. Par izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem **apsūdzētais ir sodāms.**

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta trešo daļu tiesas izmeklēšanā pārbaudīti apsūdzētā /pers. A/ personu raksturojoši dati un noskaidrots: dzimis /datums/ Dobelē, Latvijas pilsonis (lietas 91.lapa), vidējā speciālā izglītība pavāra konditora palīga specialitātē, precējies (lietas 175.lapa), apgādājamu personu nav (lietas 90.lapa), pēc apsūdzētā vārdiem – strādā SIA /Nosaukums A/ par svaru operatoru, **deklarētās dzīvesvietas adrese: /adrese B/** (lietas 88.lapa), **bet faktiski dzīvo: /adrese C/.**

Lietā ir Slimību profilakses un kontroles centra **izziņa**, kurā norādīts, ka /pers. A/ nav reģistrēts Slimību profilakses un kontroles centra „Ar noteiktām slimībām slimojošu pacientu reģistrā par pacientiem ar psihiskiem un uzvedības traucējumiem un narkoloģiskajiem pacientiem" (lietas 117.lapa).

Iztiesāšanā aizstāvība iesniedza drošības līdzekļa – nodošana policijas uzraudzībā – reģistrācijas lapu (lietas 176.-177.lapa), kura liecina par drošības līdzekļa ietvaros uzliktā pienākuma – reģistrēties noteiktā laikā policijā – izpildi bez pārkāpumiem.

/pers. A/ agrāk administratīvi sodīts par pārkāpumu ceļu satiksmē (lietas 92.lapa).

/pers. A/ ir tiesāts (lietas 173.-174.lapa) **2013.gada 1.oktobrī** Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā pēc Krimināllikuma 253.panta otrās daļas un 233.panta otrās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu, ar brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) gadiem. Saskaņā ar Krimināllikuma 55.panta pirmo daļu sods noteikts nosacīti ar pārbaudes laiku uz 4 (četriem) gadiem. Spriedums stājies spēkā 2013.gada 12.oktobrī (lietas 113.-115.lapa).

Tiesas izvērtētais soda noteikšanā.

Nosakot apsūdzētajam /pers. A/ soda veidu un mēru, tiesa ņem vērā Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā definēto soda mērķi un Krimināllikuma 46.panta nosacījumus, kuru ietvaros soda veida noteikšanā tiesa vērtē izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otrās daļas prasībām un soda mēra noteikšanā – atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta trešās daļas prasībām.

Noziedzīgo nodarījumu rakstura novērtējums.

Apsūdzētā /pers. A/ izdarītais noziedzīgais nodarījums, kurš kvalificēts pēc Krimināllikuma 253.[1]panta trešās daļas, saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta piekto daļu klasificējas kā sevišķi smags noziegums.

Saskaņā ar klasifikāciju šim noziedzīgajam nodarījumam ir augstākā sabiedriskās bīstamības pakāpe jeb apdraudējuma raksturs.

Savukārt saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu apsūdzētā /pers. A/ izdarītais noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 233.panta otrās daļas klasificējas kā mazāk smags noziegums, par kuru likums paredz alternatīvu iespēju pamatsoda izvēlē.

Kaitējuma novērtējums.

Ar apsūdzētā /pers. A/ izdarīto noziedzīgo nodarījumu pēc Krimināllikuma 253.[1]panta trešās daļas apdraudēta vispārējā drošība narkotisko un psihotropo vielu aprites jomā.

Savukārt ar apsūdzētā /pers. A/ izdarīto noziedzīgo nodarījumu pēc Krimināllikuma 233.panta otrās daļas apdraudēta vispārējā drošība šaujamieroču munīcijas aprites jomā.

Atbildību ietekmējošie apstākļi.

Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas 1.punkts paredz atbildību mīkstinošu apstākli, ja noziedzīgā nodarījuma izdarītājs pieteicies par vainīgu, vaļsirdīgi atzinies un nožēlojis izdarīto. Pēc likuma jēgas šo apstākli par atbildību mīkstinošu var atzīt, ja pastāv visu triju likumā norādīto darbību kopums, bet šajā kriminālprocesā nav konstatēta noziedzīgo nodarījumu izdarītāja pieteikšanās par vainīgu. Tomēr apstākli, ka apsūdzētais /pers. A/ atzinies izdarītajos noziedzīgajos nodarījumos un izdarīto nožēloja, tiesa uzskata par iespējamu atzīt kā /pers. A/ atbildību mīkstinošu apstākli **saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otrajā daļā** paredzēto abiem noziedzīgajiem nodarījumiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu par atbildību pastiprinošu apstākli apsūdzētajam /pers. A/ tiesa atzīst to, ka abi izdarītie noziedzīgie nodarījumi veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu, ņemot vērā to izdarīšanu nosacītas notiesāšanas pārbaudes laikā pēc Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2013.gada 1.oktobra sprieduma.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 11.punktu par atbildību pastiprinošu apstākli apsūdzētajam /pers. A/ tiesa atzīst to, ka Krimināllikuma 253.[1]panta trešajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu viņš izdarīja mantkārīgu tieksmju dēļ, ko apliecina psihotropās vielas realizācijas fakts izvirzītajā un par pierādītu atzītajā apsūdzībā.

Apsūdzētā personības novērtējums.

Vērtējot apsūdzētā /pers. A/ personību, tiesa ņem vērā noskaidrotās ziņas par apsūdzētā personu raksturojošā aspektā. Tiesa vērtē paša apsūdzētā attieksmi, kas tiesas izmeklēšanā ir paustā nožēla un solījums turpmāk neizdarīt likumpārkāpumus. Apsūdzētais apliecināja, ka izvērtējis savu noziedzīgo rīcību un izdarījis secinājumus visai turpmākajai dzīvei.

Tiesa vērtē apsūdzēto /pers. A/ kā personu, kurai ir problēmas ilgtermiņā respektēt likumpaklausību. Par minēto liecina iepriekšējā sodāmība par faktiski tādu pašu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu, kas bija saistīti ar

neatļautu narkotisko vielu apriti un šaujamieroču munīcijas glabāšanu. Turklāt izskatāmie noziedzīgie nodarījumi izdarīti nosacītas notiesāšanas pārbaudes laikā. Kopumā šie fakti dod pamatu secinājumam, ka apsūdzētajam ir problēma cēloņu un seku kopsakarību izpratnē un šo jautājumu aktualizēšanā ilgterminā un patstāvīgi, t.i., regulāri un vienmēr kritiski izvērtēt aktuālo un nepieciešamo faktisko rīcību un tās atbilstību likumpaklausības prasībām.

Tiesa konstatē, ka apsūdzētais /pers. A/ nav attaisnojis tiesas doto iespēju atturēties no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas un turpināt funkcionēt sabiedrībā pēc nosacītas notiesāšanas ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2013.gada 1.oktobra spriedumu. Ņemot vērā minēto, tiesa uzskata, ka /pers. A/ personā konstatējams augsts recidīva risks.

Tiesas motīvi soda veida un mēra noteikšanā.

Nosakot soda veidu un mēru apsūdzētajam /pers. A/, tiesa izvērtēja valsts apsūdzētājas viedokli par to, ka viņš jāsoda ar brīvības atņemšanu uz pieciem gadiem un sešiem mēnešiem, konfiscējot mantu – /pers. A/ naudas līdzekļus 613 EUR apmērā, un ar probācijas uzraudzību uz diviem gadiem par Krimināllikuma 253.[1]panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu. Savukārt par Krimināllikuma 233.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu valsts apsūdzības ieskatā /pers. A/ jāsoda ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz trīs mēnešiem. Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības prokurore lūdza, daļēji saskaitot noteiktos pamatsodus, sodu noteikt brīvības atņemšanas veidā uz pieciem gadiem un septiņiem mēnešiem, konfiscējot mantu, un ar probācijas uzraudzību uz diviem gadiem.

Galīgā soda noteikšanā prokurore lūdza piemērot Krimināllikuma 51.panta pirmās daļas noteikumus un šajā spriedumā noteiktajam sodam daļēji pievienot neizciesto sodu pēc Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2013.gada 1.oktobra sprieduma, un galīgo sodu /pers. A/ noteikt brīvības atņemšanu uz septiņiem gadiem un septiņiem mēnešiem, konfiscējot mantu – /pers. A/ naudas līdzekļus 613 EUR apmērā, un ar probācijas uzraudzību uz diviem gadiem.

Apsūdzētā /pers. A/ aizstāve I.Šulte lūdza tiesu ņemt vērā to, ka /pers. A/ ir stājies uz labošanās ceļa, par ko liecina viņa nodarbinātība, laulības noslēgšana, kā arī tas apstāklis, ka pirmstiesas procesa laikā un arī līdz tiesas sēdes dienai apsūdzētais godprātīgi ir pildījis viņam piemērotā drošības līdzekļa – nodošana policijas uzraudzībā – noteikumus. Aizstāves vērtējumā, ņemot vērā apsūdzētā paskaidrojumus, secināms, ka viņš pats bija narkotisko vielu lietotājs, kas arī noveda pie šo noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas. Apsūdzētais pats saprot, ka izskatāmie noziedzīgie nodarījumi ir izdarīti nosacītas notiesāšanas laikā un sods par tiem būs jāizcieš reālas brīvības atņemšanas veidā. Aizstāve lūdza izvērtēt minētos apstākļus un mīkstināt prokurores prasīto soda mēru /pers. A/.

Izvērtējot minēto, kas noskaidrots par apsūdzētā personu un pārējiem apstākļiem, kas ņemami vērā pie soda noteikšanas, tiesa uzskata, lai sasniegtu soda mērķi, šajā krimināprocesā apsūdzētajam /pers. A/ nosakāms Krimināllikuma 253.[1]panta trešās daļas soda sankcijā paredzētais sods – brīvības atņemšana – un pēc Krimināllikuma 233.panta otrās daļas – soda sankcijā paredzētais sods – īslaicīga brīvības atņemšana.

Krimināllikuma 253.[1]panta trešās daļas soda sankcijā brīvības atņemšanas sods paredzēts, sākot no pieciem gadiem līdz piecpadsmit gadiem.

Brīvības atņemšanas soda apmēru pēc Krimināllikuma 253.[1]panta trešās daļas tiesa atzīst par pietiekamu noteikt nedaudz virs soda sankcijas minimālās robežas, t.i., piecu gadu un divu mēnešu apmērā, ņemot vērā konstatētos atbildību ietekmējošos apstākļus, palielinot par mēnesi sankcijas minimālā soda apmēru par katru konstatēto atbildību pastiprinošo apstākli, kontekstā ar psihotropās un narkotiskās vielas daudzumu atbilstoši apsūdzībā norādītajam, proti, amfetamīna daudzums par 0,8298 gramiem pārsniedz liela apmēra robežu, kas ir 2 grami.

Tiesa atzīst, ka Krimināllikuma 253.[1]panta trešās daļas soda sankcijā alternatīvi piemērot paredzētais papildsods – mantas konfiskācija – nav nosakāms. Saskaņā ar Krimināllikuma 42.panta trešo daļu, nosakot mantas konfiskāciju, konkrēti jānorāda, kāda manta konfiscējama. Pirmstiesas procesā, ne iztiesāšanā nav iegūtas ziņas par tādu mantu, kuru varētu pakļaut konfiskācijai papildsoda piemērošanas ietvaros. Tiesas ieskatā nav pamatots prokurores prasījums tiesas debatēs par to, ka papildsoda ietvaros būtu konfiscējami pirmstiesas procesā izņemtie un arestētie /pers. A/ finanšu līdzekļi 613 EUR (seši simti trīspadsmit *euro*) apmērā.

Tiesas vērtējumā pirmstiesas procesā 2015.gada 27.februārī kratīšanā)lietas 39.-40.lapa) no /pers. A/ izņemtos un ar 2015.gada 10.marta lēmumu arestētos finanšu līdzekļus 613 EUR (seši simti trīspadsmit *euro*) apmērā (lietas 63.lapa), kas 2015.gada 10.martā ieskaitīti Latvijas Republikas Iekšlietu ministrijas Valsts policijas Valsts kases kontā Nr.LV77TREL814004400000B atbilstoši rīkojumam skaidras naudas iemaksai Nr.TT/15069/01862, **ir pamats un tiesa nolemj atzīt par noziedzīgi iegūtiem finanšu līdzekļiem atbilstoši Krimināprocesa likuma 356.panta pirmajā daļā paredzētajam un konfiscēt valsts labā, t.i., ieskaitīt valsts budžetā.**

Saskaņā ar Krimināprocesa likuma 355.panta pirmo daļu manta atzīstama par noziedzīgi iegūtu, ja personas īpašumā vai valdījumā tā tieši vai netieši nonākusi noziedzīga nodarījuma rezultātā. Saskaņā ar minētā panta otrās daļas 4.punktu, ja netiek pierādīts pretējais, par noziedzīgi iegūtu uzskatāma manta, arī finanšu līdzekļi, kas pieder personai, kura pati iesaistījusies noziedzīgās darbībās ar narkotiskām vai psihotropām vielām [..]. Šāds fakts ir pierādīts ar šo notiesājošo spriedumu, atzīstot /pers. A/ par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 253.[1]panta trešās daļas.

Tiesa atzīst, ka pretējais nav pierādīts par pirmstiesas procesā kratīšanā no /pers. A/ izņemtajiem un arestētajiem finanšu līdzekļiem 613 EUR (seši simti trīspadsmit *euro*) apmērā turpmāk minēto iemeslu dēļ.

2015.gada 10.marta lēmumā par aresta uzlikšanu mantai, kuru 2015.gada 11.martā apstiprināja izmeklēšanas tiesnesis (lietas 63.lapa), nolemts uzlikt arestu kā iespējami noziedzīgā kārtā iegūtai mantai – naudai, t.i., finanšu līdzekļiem 613 EUR (seši simti trīspadsmit *euro*) apmērā, kuri iegūti krimināprocesuālo darbību laikā no /pers. A/ un pēc tam, kad bija atskaitīta speciālajā izmeklēšanas eksperimentā izmantotā un identificētā nauda 30 EUR apmērā, kas atdota Valsts policijas Krimināpolicijas pārvaldei.

Minētais lēmums bija nosūtīts /pers. A/ (lietas 64.lapa), kurš to nav pārsūdzējis, tādējādi minētais lēmums stājies spēkā un šajā krimināprocesā nav pierādīts pretējais, proti, ka šiem arestētajiem finanšu līdzekļiem nav noziedzīga izcelsme.

Tiesa atzīst, ka nosakāms Krimināllikuma 253.[1]panta trešās daļas soda sankcijā obligāti piemērot paredzētais papildsods – probācijas uzraudzība. Minētais papildsods nosakāms uz 1 (vienu) gadu 6 (sešiem) mēnešiem, t.i., puses apmērā no maksimālā papildsoda laika. Tiesas ieskatā par sevišķi smaga noziegumu izdarīšanu ir pietiekams šāds apmērs, kurā paklaut /pers. A/ uzraudzībai un kontrolei papildsoda ietvaros pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas, ņemot vērā kā fakultatīvu argumentu to, ka apsūdzētais godprātīgi, bez pārkāpumiem izpildīja savus procesuālos pienākumus pirmstiesas procesā piemērotā drošības līdzekļa – nodošana policijas uzraudzībā – ietvaros.

Pēc Krimināllikuma 233.panta otrās daļas /pers. A/ sodāms ar soda sankcijā paredzēto īslaicīgu brīvības atņemšanu uz trīs mēnešiem, ņemot vērā konstatētos atbildību ietekmējošos apstākļus.

Ņemot vērā, ka apsūdzētais izdarījis divus patstāvīgus noziedzīgus nodarījumus, šajā spriedumā jānosaka sods pēc noziedzīgo nodarījumu kopības atbilstoši Krimināllikuma 50.panta pirmās un trešās daļas noteikumiem, t.i., jāpiemēro atsevišķi noteikto sodu daļējas saskaitīšanas princips, jo viens no noziedzīgajiem nodarījumiem ir sevišķi smags noziegums.

Jau iepriekš spriedumā tiesa norādīja, ka šajā lietā inkriminētos noziedzīgos nodarījumus /pers. A/ **izdarīja nosacītas notiesāšanas pārbaudes laikā** pēc Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2013.gada 1.oktobra sprieduma.

Ņemot vērā minēto, pie soda noteikšanas šajā spriedumā tiesai ir jāņem vērā Krimināllikuma 55.panta desmitajā daļā noteiktais, ja nosacīti notiesātais pārbaudes laikā izdara jaunu noziedzīgu nodarījumu, viņam piespriestais sods ir izpildāms un tiesai ir jānosaka sods saskaņā ar Krimināllikuma 51. un 52.pantā paredzētajiem noteikumiem.

Tiesa ņem vērā Krimināllikuma 51.panta pirmajā daļā noteikto, ja notiesātais pēc sprieduma spēkā stāšanās, bet pirms pilnīgas soda izciešanas izdarījis jaunu noziedzīgu nodarījumu, tiesai jaunajā spriedumā noteiktajam sodam pilnīgi vai daļēji jāpievieno sods, kas nav izciests pēc iepriekšējā sprieduma.

Krimināllikuma 51.panta otrā daļa noteic, ka galīgajam sodam pēc vairākiem spriedumiem jābūt lielākam par sodu, kāds noteikts par jaunu izdarītu noziedzīgu nodarījumu, kā arī par neizciestā soda daļu pēc iepriekšējā sprieduma.

Nosakot sodu pēc Krimināllikuma 51.panta pirmās daļas noteikumiem, tiesa uzskata, ka /pers. A/ galīgais sods nosakāms, piemērojot daļēju neizciestā soda pievienošanas principu, tas ir, pie šajā spriedumā noteiktā soda daļēji pievienot neizciesto sodu pēc Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2013.gada 1.oktobra sprieduma.

Pēc minētā sprieduma soda izciešanā /pers. A/ bija ieskaitīts pirmstiesas procesā apcietinājumā pavadītais laiks no 2013.gada 16.aprīļa līdz 2013.gada 26.jūnijam. Minētais periods ir piespriestā brīvības atņemšanas soda **izciestā daļa**, kas atbilst 2 (diviem) mēnešiem 11 (vienpadsmit) dienām. Ņemot vērā minēto, pēc Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2013.gada 1.oktobra sprieduma brīvības atņemšanas soda **neizciestā daļa** ir 3 (trīs) gadi 9 (deviņi) mēneši un 19 (deviņpadsmit) dienas jeb 45 (četrdesmit pieci) mēneši un 19 (deviņpadsmit) dienas.

Lemjot par neizciestā soda daļas apmēru, kāds pievienojams šajā spriedumā noteiktajam sodam, tiesa ņem vērā Krimināllikuma 51.panta 1.[1]daļas prasības, t.i., jāpievieno ne mazāk kā vienu trešdaļu no neizciestā soda, jo jaunos noziedzīgos nodarījumus apsūdzētais izdarīja nosacītas notiesāšanas pārbaudes laikā, kad bija jau sodīts par sevišķi smagu noziegumu, izdarot pārbaudes laikā arī sevišķi smagu noziegumu, un konstatēts noziedzīgu nodarījumu recidīvs.

Ņemot vērā minēto likuma prasību un aprēķināto neizciestā soda daļu, šajā spriedumā noteiktajam sodam nevar pievienot mazāk par piecpadsmit mēnešiem un sešām dienām. Vienlaikus tiesa uzskata, ka minimālā apmērā, t.i., vienu trešdaļu no neizciestā soda pievienot nebūs tiesiski taisnīgi, jo apsūdzētais bija notiesāts par sevišķi smagu noziegumu un nosacītas notiesāšanas pārbaudes laikā izdarīja arī sevišķi smagu noziegumu. Turklāt Krimināllikuma 253.[1]panta trešās daļas soda sankcija liecina par to, ka apdraudētās drošības intereses psihotropo un narkotisko vielu aprites jomā tiek vērtētas kā ļoti nozīmīgas intereses, ņemot vērā paredzētā soda bardzību šo interešu apdraudējuma situācijās.

Izvērtējot šos apstākļus, tiesa nolemj šajā spriedumā /pers. A/ noteiktajam sodam pievienot astoņpadsmit mēnešus, t.i., pusotru gadu no neizciestā soda.

Ar daļēju neizciestā soda pievienošanu iepriekš norādītajā un pamatotajā apmērā tiesas ieskatā galīgais soda apmērs būs pietiekami bargs, respektējot abu noziedzīgo nodarījumu klasifikāciju un izdarīšanu nosacītas notiesāšanas pārbaudes laikā, lai sasniegtu Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā definēto krimināsoda mērķi: aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu un panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Šajā lietā nav izlemjamu jautājumu par kaitējuma kompensāciju un procesuālajiem izdevumiem.

Lietiskie pierādījumi un dokumenti.

Lietiskos pierādījumus: pēc ķīmiskās izpētes atlikušos 1,38 gramus (30%) metamfetamīnu saturošas vielas, kas iepakota maisiņos un ievietota aploksnē, kura aizlīmēta ar drošības uzlīmi L[14]-0629096 un glabājas Valsts policijas Krimināllistikas pārvaldes narkotisko un psihotropo vielu glabāšanas seifā ar ierakstu reģistrācijas žurnālā Nr.15.-213., un pēc ķīmiskās izpētes atlikušos 8,20 gramus (25%) metamfetamīnu saturošas vielas, kā arī 1,65 gramus (19%) kokaīnu saturošas vielas iepakojumos, kuriem drošības uzlīme L[14]-0629207 un kas glabājas Valsts policijas Krimināllistikas pārvaldes narkotisko un psihotropo vielu glabāšanas seifā ar 25.06.2015. ierakstu reģistrācijas žurnālā Nr.15.-595., saskaņā ar Krimināprocesa likuma 240.panta pirmās daļas 4.punktu kā apgrozībā aizliegtas vielas pēc sprieduma stāšanās spēkā ir jāiznīcina.

Lietiskos pierādījumus: polimērmateriāla maisiņus, kas iepakoti divās aploksnēs ar drošības uzlīmi Nr.L[14]-0629208 un Nr.K[14]-004731, karoti, svarus un kastīti, kas nodoti tiesai kopā ar lietas materiāliem, saskaņā ar Krimināprocesa likuma 240.panta pirmās daļas 5.punktu kā lietas, kurām nav vērtības un kuras nav nevienam atdodamas, pēc sprieduma stāšanās spēkā jāiznīcina.

Lietiskos pierādījumus: gāzes signālpistoli „Walther P99" Nr.B064793484 un gāzes signālpistoli „Blow PR07" Nr.7-006643, kas ievietotas Valsts policijas Krimināllistikas pārvaldes izpētes objektu glabātavā ar reģistrācijas Nr.110/2015 un Nr.111/2015, pēc sprieduma stāšanās spēkā tiesa nolemj iznīcināt.

Neatkarīgi no tā, ka minētās lietas vispār ir atļautas pašaizsardzībai saskaņā ar Ieroču un speciālo līdzekļu aprites likuma 7.panta pirmās daļas 3.punktu un pieder apsūdzētajam /pers. A/, tiesa nolemj minētos gāzes ieročus iznīcināt, jo atbilstoši 2015.gada 7.oktobra ekspertu atzinumam Nr.1503407 gāzes signālpistolei „Blow PR07" Nr.7-006643 stobrā iztrūkst (ir izskrūvēts) konstruktīvi paredzētais norobežotājs. Šādu rīcību aizliedz Ieroču un speciālo līdzekļu aprites likuma 8.panta 7.punkts, proti, Latvijā aizliegts gāzes pistoļu (revolveru) pielāgošana (tai skaitā konstruktīvi paredzētu stobra ierobežotāju izskrūvēšana) vai citāda pārveidošana šaušanai ar šaujamieroču patronām un cita veida munīciju. Ņemot vērā minēto, secināms, ka gāzes signālpistole „Blow PR07" ir pārveidota tā, ka tā var būt derīga šaušanai ar šaujamieroču patronām un cita veida munīciju, tādējādi tās atrašanās apsūdzētā īpašumā nav pieļaujama. Gāzes ieroci „Walther P99" tiesa nolemj iznīcināt, jo nav pat iespējama/pieļaujama atdošana personai, kura notiesāta ar reālu brīvības atņemšanas sodu, kā arī, lai izslēgtu nākotnē apsūdzētā iespējamo aizliegto rīcību, kādu viņš ir veicis ar gāzes ieroci „Blow PR07", ņemot vērā apsūdzētā notiesāšanu pēc Krimināllikuma 233.panta otrās daļas un respektējot lielo skaitu šaujamieroču munīcijas, kas bija viņa rīcībā, turklāt arī iepriekš par analogu rīcību pēc Krimināllikuma 233.panta otrās daļas apsūdzētais bija notiesāts.

Dokumenta kopiju CD formātā ar sakaru līdzekļu kontroles rezultātiem pēc sprieduma stāšanās spēkā turpināt glabāt kopā ar krimināllietas materiāliem.

Drošības līdzeklis un soda izciešanā ieskaitāmais laiks.

Saskaņā ar Krimināprocesa likuma 241.panta trešo daļu gadījumos, kad par smagu vai sevišķi smagu noziegumu tiesa piespriedusi brīvības atņemšanas sodu, notiesājošs spriedums var būt par pamatu drošības līdzekļa – apcietinājums – izraudzīšanai.

Ņemot vērā minēto un to, ka tiesa piesprież /pers. A/ brīvības atņemšanas sodu, tostarp par sevišķi smagu noziegumu, kurš izdarīts nosacītas notiesāšanas pārbaudes laikā, tiesa nolemj pirmstiesas procesā /pers. A/ piemēroto drošības līdzekli – nodošana policijas uzraudzībā – un papildu drošības līdzekli – aizliegums izbraukt no valsts – grozīt uz drošības līdzekli – apcietinājums – un apcietināt /pers. A/ tiesas zālē. Drošības līdzekļa – nodošana policijas uzraudzībā – uzlikto ierobežojumu izpilde bija apsūdzētā procesuālais pienākums. Fakts, ka tie netika pārkāpti, ir pozitīvi novērtēts, lemjot par soda apmēru, konkrēti, lemjot par piemērojamā papildsoda apmēru, bet tas neizslēdz izmantot Krimināprocesa likuma 241.panta trešajā daļā paredzēto un, notiesājot par sevišķi smagu noziegumu, kurš izdarīts nosacītas notiesāšanas pārbaudes laikā, apcietināt apsūdzēto tiesas zālē.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturtās daļas noteikumiem /pers. A/ soda izciešanā jāieskaita iztiesātajā krimināprocesā apcietinājumā pavadītais laiks no 2015.gada 27.februāra līdz 2015.gada 30.aprīlim un laiks no 2016.gada 24.oktobra līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Saskaņā ar Krimināļprocesa likuma 511.-514., 520.panta pirmo daļu, 523.-524., 527., 528.panta pirmo daļu, 529., 530.panta pirmo, otro daļu

tiesa nosprieda

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 253.[1]pantā trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 5 (pieciem) gadiem 2 (diviem) mēnešiem, ar probācijas uzraudzību uz 1 (vienu) gadu 6 (sešiem) mēnešiem.

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 233.pantā otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmās un trešās daļas noteikumiem daļēji saskaitīt noteiktos sodus un pēc noziedzīgo nodarījumu kopības /pers. A/ noteikt brīvības atņemšanu uz 5 (pieciem) gadiem 4 (četriem) mēnešiem, ar probācijas uzraudzību uz 1 (vienu) gadu 6 (sešiem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu ar šo spriedumu noteiktajam sodam daļēji pievienot sodu, kas nav izciests pēc Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2013.gada 1.oktobra sprieduma, un GALĪGO SODU /pers. A/ noteikt brīvības atņemšanu uz 6 (sešiem) gadiem 10 (desmit) mēnešiem, ar probācijas uzraudzību uz 1 (vienu) gadu 6 (sešiem) mēnešiem.

Pirmstiesas procesā /pers. A/ piemēroto drošības līdzekli – nodošana policijas uzraudzībā – un papildu drošības līdzekli – aizliegums izbraukt no valsts –grozīt uz drošības līdzekli – apcietinājums – un apcietināt /pers. A/ tiesas zālē 2016.gada 24.oktobrī.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu /pers. A/ soda izciešanā ieskaitīt apcietinājumā pavadīto laiku no 2015.gada 27.februāra līdz 2015.gada 30.aprīlim un laiku no 2016.gada 24.oktobra līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Lietiskos pierādījumus: polimērmateriāla maisiņus, kas iepakoti divās aploksnēs ar drošības uzlīmi Nr.L[14]-0629208 un Nr.K[14]-004731, karoti, svarus un kastīti, kas nodoti tiesai kopā ar lietas materiāliem, pēc sprieduma spēkā stāšanās **iznīcināt.**

Lietiskos pierādījumus: pēc ķīmiskās izpētes **atlikušos 1,38 gramus (30 %) metamfetamīnu** saturošas vielas, kas iepakota maisiņos un ievietota aploksnē, kura aizlīmēta ar drošības uzlīmi L[14]-0629096 un glabājas Valsts policijas Kriminālistikas pārvaldes narkotisko un psihotropo vielu glabāšanas seifā ar ierakstu reģistrācijas žurnālā Nr.15.-213.; pēc ķīmiskās izpētes **atlikušos 8,20 gramus (25 %) metamfetamīnu** saturošas vielas un **1,65 gramus (19 %) kokaīnu** saturošas vielas iepakojumos, kuriem drošības uzlīme L[14]-0629207 un kas glabājas Valsts policijas Kriminālistikas pārvaldes narkotisko un psihotropo vielu glabāšanas seifā ar 25.06.2015. ierakstu reģistrācijas žurnālā Nr.15.-595., pēc sprieduma stāšanās spēkā **iznīcināt.**

Lietiskos pierādījumus: gāzes signālpistoli „Walther P99" Nr.B064793484 un gāzes signālpistoli „Blow PR07" Nr.7-006643, kas ievietotas Valsts policijas Kriminālistikas pārvaldes izpētes objektu glabātavā ar reģistrācijas Nr.110/2015 un Nr.111/2015, pēc sprieduma stāšanās spēkā **iznīcināt.**

Dokumenta kopiju CD formātā ar sakaru līdzekļu kontroles rezultātiem pēc sprieduma stāšanās spēkā turpināt glabāt kopā ar krimināllietas materiāliem.

Pirmstiesas procesā 2015.gada 27.februārī kratīšanā no /pers. A/ izņemtos un ar 2015.gada 10.marta lēmumu arestētos finanšu līdzekļus 613 EUR (seši simti trīspadsmit *euro*) **apmērā, kas 2015.gada 10.martā ieskaitīti Latvijas Republikas Iekšlietu ministrijas Valsts policijas Valsts kases kontā Nr.LV77TREL814004400000B atbilstoši rīkojumam skaidras naudas iemaksai Nr.TT/15069/01862, atzīt par noziedzīgi iegūtiem finanšu līdzekļiem un konfiscēt valsts labā.**

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) dienu laikā pēc pilna sprieduma pieejamības dienas apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā saskaņā ar Krimināļprocesa likuma 499.panta ceturto daļu tikai daļā par tiesas piespriesto sodu, kompensāciju vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem, iesniedzot apelācijas sūdzību vai protestu Ogres rajona tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības diena – 2016.gada 7.novembris.

Tiesnese Z.Kusiņa